

АРХІТЕКТУРА ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНОГО ПРОЦЕСУ РЕСПУБЛІКИ ПІВНІЧНА МАКЕДОНІЯ

Дір Ілля Ігорович

магістр права

ORCID ID: 0009-0000-6540-8726

У контексті приєднання до ЄС, Північна Македонія проходить непростий шлях внутрішньополітичних процесів. Північна Македонія, як і сам регіон Західних Балкан – залишаються одним з пріоритетних напрямів діяльності ЄС. [2]

У грудні 2005 році Македонія набула статусу країни-кандидата на членство в ЄС. У 2009 році Республіка Македонія отримала від Європейської комісії рекомендацію про початок передвступних переговорів, проте Греція, як країна-член ЄС, через невирішений двосторонній спір щодо конституційної назви, заблокувала початок передвступних переговорів. У 2011 році було започатковано Передвступний діалог Македонії з ЄС на високому рівні. З 2006 по 2018 були прийняті щорічні національні програми щодо імплементації права Європейського Союзу. Лише у березні 2020 року Європейська Рада ухвалила рішення про початок процесу передвступних переговорів з Північною Македонією.

Змінивши назву держави з «Республіки Македонія» на «Республіка Північна Македонія» – держава розв'язала спірне питання з Грецією щодо зміни назви країни, що дозволило Республіці Північна Македонія набути повноправне членство в НАТО (2020). [1] Залишалось знайти компроміс щодо македонської ідентичності, мови та питань спільної історії з Болгарією, яка блокувала схвалення Радою ЄС позиції (рамки) щодо переговорів ЄС з Північною Македонією та проведення першої міждержавної конференції між Республікою Північна Македонія і ЄС.

Певного компромісу вдалося досягти влітку 2022 року, завдяки сприянню французького головування в ЄС. Вже у липні 2022 року у Брюсселі проведено першу міждержавну конференцію між РПМ і ЄС та дано офіційний старт початку переговорного процесу. Восени 2022 року було розпочато процес пояснювального та двостороннього скринінгу між Єврокомісією та РПМ.

Уряд Північної Македонії 05 вересня 2022 року схвалив Урядову переговорну структуру щодо вступу Республіки Північна Македонія до Європейського Союзу.

У липні 2023 року Уряд Республіки Північна Македонія вніс на розгляд македонського парламенту проект змін до Конституції країни з фіксацією у ній болгарської меншини, що проживає в Північній Македонії поряд з іншими національними меншинами (до цього часу зміни до Конституції Республіки Північна Македонія не прийнято).

Забезпечуючи заходи вищенаведеного процесу, слід зазначити про інституційну структуру Північної Македонії, яка впроваджує євроінтеграційний курс держави. Відповідальними органами за європейську інтеграцію Північної Македонії є Урядовий Секретаріат з європейських питань, який функціонує у складі Уряду РПМ з 2005 року, та Міністерство закордонних справ.

До функцій Секретаріату з європейських питань віднесено:

- координацію роботи всіх державних інституцій та інших інституцій з метою підготовки РПМ до ЄС;
- моніторинг виконання Угоди про стабілізацію і асоціацію та інших угод, укладених між РПМ та ЄС;
- участь та моніторинг роботи робочих органів, створених в рамках Угоди про стабілізацію і асоціацію та інших угод з ЄС;
- координацію та моніторинг реалізації Європейського партнерства;
- координацію та моніторинг реалізації Національної програми щодо імплементації права ЄС;
- підготовку македонської версії права ЄС (*aquis communautaire*) та переклад македонського законодавства;
- підготовку переговорів щодо членства в ЄС та формування переговорних позицій;
- зміцнення інституційної потужності для ведення процесу європейської інтеграції;
- координацію фінансової допомоги ЄС.

Протягом 2023 року в РПМ тривав процес скринінгу законодавства країни з метою підготовки до початку безпосередніх переговорів за 6 кластерами і 33 розділами й подальшого їхнього закриття [3]. Македонська сторона зобов'язувалася завершити скринінг до кінця 2023 року (офіційно скринінг законодавства РПМ завершився 07.12.2023 закриттям розділів 30 – зовнішні відносини та 31 – спільна, зовнішня політика та політика безпеки останнього переговорного кластеру 6), щоб після цього розпочати вступні переговори та завершити їх до 2030 року, розраховуючи набути повноправного членства в ЄС і стати частиною наступного пакету розширення Євросоюзу. [4] Наразі 2030 рік як термін набуття членства РПМ у Євросоюзі

сприймається достатньо реалістично, з урахуванням синхронізації позицій з керівництвом ЄС.

Після завершення скринінгового процесу Урядом РПМ було розпочато підготовку дорожніх карт, які стосуватимуться впровадженню реформ у сферах державного управління, функціонування інституцій та верховенства права, а також буде розроблено План дій щодо захисту національних меншин і громад в РПМ, що, у свою чергу, має прискорити трансформацію суспільства та держави [5].

Частиною євроінтеграційного процесу було і є здійснення перекладу законодавства ЄС македонською мовою з метою гармонізації законодавства РПМ з європейським як одного з інструментів успішної інтеграції в ЄС.

Таким чином, можна зробити висновок, що Республіка Північна Македонія, пройшовши скринінговий процес, створивши відповідну інституційну структуру, забезпечивши (забезпечуючи) переклад законодавства ЄС македонською мовою, суттєво наблизилася до стратегічної цілі – набуття членства в ЄС. Невиконаною умовою перед Євросоюзом залишається зобов'язання внесення змін до Конституції РПМ, які мають врегулювати питання між македонською і болгарськими сторонами.

Незважаючи на те, що Північна Македонія знаходиться лише на шляху до приєднання до ЄС, ця держава повністю узгоджує свою зовнішню політику зі спільною зовнішньою і безпековою політикою ЄС.

Література:

1. Вегеш М.М., Петрінко В.С. Геополітична енциклопедія: Навчальний посібник/ М.М. Вегеш, В.С. Петрінко. 2020. 676 с.

2. Романова О. Миротворчі місії Європейського Союзу на Балканах в рамках європейської політики безпеки і оборони (ЄПБО). Перспективи розвитку сучасної науки. Львів. 2016. 106–108 с.

3. Дослідження Українського центру європейської політики та Фонду Конрада-Аденауера (Konrad-AdenauerStiftung). «Шлях Західних Балкан до ЄС: уроки для України». Офіційний веб-сайт. URL: https://ucerp.org.ua/wp-content/uploads/2022/12/western_balkans_accession_to_eu_lessons_for_ukraine_01.12.2022_ukr.pdf.

4. Public Opinion Analysis Paper № 26/2023. EU integration in the shadow of the internal processes – Public opinion analysis for 2023. Konrad Adenauer Foundation in the Republic of North Macedonia Institute for Democracy «Societas Civilis» – Skopje. Official web-site. URL: <https://idses.org.mk/wp-content/uploads/2023/12/26-2023-ENG.pdf>

5. IDSC Public Opinion Analysis Paper № 27/2023. Analysis of public opinion on North Macedonia's accession to the European Union (2014-2023). Konrad Adenauer Foundation in the Republic of North Macedonia Institute for Democracy «Societas Civilis» – Skopje. Official web-site. URL: <https://idscs.org.mk/wp-content/uploads/2023/12/B5-Public-Opinion-Analysis-Paper-No.-27-2023-WEB.pdf>

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-395-1-50>

ЗАКРІПЛЕННЯ ПРАВО НА ОСВІТУ В МІЖНАРОДНОМУ БІЛЛІ ПРО ПРАВА ЛЮДИНИ

Ільїна Ганна Володимирівна

*здобувач першого року
третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти
кафедри морського та міжнародного права
Міжнародний гуманітарний університет
м. Одеса, Україна*

Міжнародне право зобов'язує держави забезпечувати право на освіту шляхом закріплення такого положення в конституційних актах. Згідно міжнародних договорів ці зобов'язання визначаються як «прогресивні зобов'язання», тобто кожна держава-учасниця вживає заходів виходячи з «максимуму своїх наявних ресурсів» з метою поступового досягнення повної реалізації права на освіту.

Право на освіту – це право, що розширює можливості. Лише користуючись правом на освіту, можна користуватися деякими іншими правами людини.

Більшість сучасних конституцій регламентує та визнає право на освіту. Сьогодні освіта є важливою суспільною функцією. Держава розглядається як головний гарант, що забезпечує доступ до освіти. Держава виділяє значні бюджетні кошти на систему освіти та регулює надання освіти. Першочергова роль держави чітко визнається в міжнародних документах. Але не тільки держава несе відповідальність за навчання дітей. Традиційно освіта була обов'язком батьків дитини. У наш час із розвитком систем освіти роль батьків зменшилася. Однак це залишається важливим у контексті визначення типу та змісту освіти, яку отримуватиме дитина. Це позначено, з одного боку, важливим статусом сім'ї та важливістю стосунків між батьками та дитиною в більшості випадків, з іншого боку, через бажаність плюралістичного